Ч. 2?0 (14.127). Львів, пятниця 30. серпня 1935. Opłata pocztowa opłacono ryczałtem. Рік LVI.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 504.060. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло“ Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол. Чвертьрічно 15·00 „ Піврічно 30·00 „ Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 доляр, франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр. Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 29-41. „ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

‡ Олекса Новаківський.

* 14. III. 1872. † 29. VIII. 1935.

З 28-го на 29-го (з середи на четвер) в год. 1-ій уночі помер у Загальному Шпиталю у Львові після двотижневої недуги мистець Олекса Новаківський. Сильний організм мистця довго боровся із смертю, що прийшла наслідком затроєння; вже недужий приїхав О. Новаківський з Дори, де проводив літо у власній хатині, недавно вибудованій для нього заходом „Українського Т-ва Прихильників Мистецтва“. Сини його, молоді ґімназисти, були на Вакаційній Оселі в Ямнім, у найближчому сусідстві Дори, щоб батько, який любив свої діти нестямно, міг постійно їх відвідувати.

З О. Новаківським відійшов наш найбільший та один із найстарших зпоміж львівських українських мистців, що залишив у нашому мистецтві окрему сторінку своїм талантом і невтомною працею.

О. Новаківський уродився 14. березня 1872. р. у селі Слободо-Ободівці ольгопольського повіту, на Поділлі. Батько його Харлампій, із брацлавського повіту, був підлісничим у ґрафа Ф. Собанського. 4 кляси ґімназії скінчив О. Новаківський в інтернаті містечка Турканівка; матеріяльні обставини батька не дозволяли посилати його далі до ґімназії і його приняли за писаря у волосному уряді.

Уже тоді почав він рисувати. Підчас довгих і нудних волосних розправ креслив на папері обриси предметів і людей. На талант хлопчини звернули увагу мировий посередник Енґенгард і лікар Чернявський, який позичав йому книжки. Коли батько став підлісничим у поміщиків Бжозовських у Попелюхах, малярським хистом О. Новаківського зацікавився інжинір Павлас і познайомив його з репродукціями ріжних творів мистецтва. Завдяки ньому дістається Новаківський у 1888. р. до Одеси і там маляр Ф. Клименко приймає його до себе на чотирьохрічну науку. За той час малює він вивіски та сільські церкви для заробітку й у вільних хвилинах робить свої перші оригінальні образи з природи, захоплений морем.

Коли він у 1892. р. вернувся на село до батька, не маючи змоги далі проживати в Одесі, у Попелюхах користає з науки краківського професора рисунків, що вчить дідичів. Від цих дідичів, Бжозовських, дістає він теж стипендію на студії у краківській Академії. Тут зараз при вступнім іспиті дістає першу нагороду; в Академії — Матейко звертає на нього увагу і завдяки Матейкові переходить він по півроці на другий курс; коли на третьому курсі тратить допомогу Бжозовських, вертається на два роки на село і, заробивши портретами гроші, вертається знову до Кракова.

Від 1895-8 працює в Академії у проф. Унізицького, користаючи з прихильности мистця Яцка Мальчевського. У 1898. р. дістає в Академії срібну медалю, у 1899. р. працює у проф. Вичулковського, дістає другу срібну медалю і в 1900. р. — золоту. Того самого року дістає Новаківський високу стипендію Краєвого Виділу, щоб їхав до Відня, але з невідомих мотивів зрікся її і переїхав на село Могила біля Кракова, де самостійно робив студії з краєвидів.

Перші образи Новаківського появились у 1905. р. на ювилейній виставі „Товариства Мистецтв“, де було 10 його праць. Польський мистець Хелмонський купив деякі з них. У Могилі живе Новаківський від 1906. до 1913. р., працюючи інтенсивно; у 1911. р. влаштовує збірну виставу своїх праць у Кракові і на конкурсі релігійної вистави дістає нагороду.

У 1913. р. переїзджає Новаківський на постійне до Львова на заклик митрополита Шептицького. Від цього часу дає О. Новаківський свої найчисленніші та найцінніші праці, головно з українськими сюжетами. Є тут славні „Св. Юри“, портрети митр. Шептицького, князі: Ярослав Мудрий, Святослав і Ярослав Осьмомисл, Мадонни, краєвиди з Гуцульщини.

У 1916. р. заснував він приватну малярську школу, яку вів до 1932. р. У 1920. і 1921. р. улаштував дві великі свої вистави у Львові.

Жонатий був з Анною Пальмовською з Могили, польською підгалянкою, що зовсім зукраїнщилась у Львові і вмерла приблизно 10 літ тому.

*

Не місце тут на огляд та оцінку величезної праці О. Новаківського. Залишив він більш пів тисячі образів, з яких, що правда, чимало залишилось невикінчених. Умів він працювати із запалом як мистець, що не знає ніякої вищої насолоди, як власна праця. Ця праця була для нього всім, щоденним невідкладним обовязком і найвищим ідеалом. Належав він у нас до тих рідких мистців, що від першої хвилини, коли освідомив собі, що має малярський талант, не шукав інших джерел прожитку, як тільки мистецька праця. Жити з мистецтва не було легко, головно у чужім середовищі, тим більше, що не мав ще імени; тимто роки його побуту в Кракові та Могилі були змаганням за хліб насущний, за можливість розвитку свого таланту. Не інакше було і після приїзду до Львова, на рік перед війною, де не було в нас мистецької традиції ані звички купувати образи у мистців. Коли підчас російської окупації вивезли москалі із Львова митрополита Андрея, великого протектора Новаківського, переживав тоді мистець важкі хвилини — морально і матеріяльно.

Працював Новаківський над своїми творами довго, дуже совісно, вічно поправляючи їх та перероблюючи в нових варіянтах; цього роду праця, ще й незвичайне привязання до своїх творів, з якими не хотів розстатися, були причиною, що нелегко міг він заробляти як мистець і потребував такої атмосфери праці, як її мали колись мистці під покровом великих меценатів.

Коли зважити поодинокі етапи життя Новаківського, від доби його молодечих студій до останніх днів, то треба дивуватись, що відірваний від великих мистецьких осередків, зумів він найти в собі невпинно все нові спонуки до праці. Дарма, що на його творчости заважила так сильно краківська Академія, з місту, коли він станув на львівському ґрунті, прокинулись у ньому всі голоси Рідної Землі й він почав єднати з модерною технікою народні сюжети. Найвищою амбіцією його життя було дати великий національний твір, що поривав би якоюсь загальною, для всіх близькою ідеєю. Цим треба пояснити його невпинні спроби символічних картин з постатями нашої давнини та рідною природою. Новаківський ставив собі ідеал, що переходив спроможність його сил, бо вірив він у свої невичерпані сили, відповідно до свого запалу та невтомної охоти до праці. Поєднати модерні засоби творчости з національними, загальними ідеалами — це одна з тих мрій, якою живуть наймолодші і найстарші мистці. Новаківський мав у собі вічну молодість, що не знає вагань і не бачить трудноців у своїх мистецьких задумах. Цим можна пояснити його великі осяги і великі намагання.

Своєю працею замикає Новаківський одну сторінку праці галицько-українських мистців; його учні, вчорашні звеличники чи нинішні противники, напевне найдуть у його творчости та життї неодну спонуку, щоб розяснити відвічний спір між мистцями: як працювати у межах свого таланту і як переходити ці межі сильною волею, працею та завзятістю.

Ніхто, глянувши на надбання Новаківського, не зможе сказати, що зробив він менше, ніж міг серед обставин свого особистого і нашого збірного життя

В. Я. П.

Франко-совітська приязнь.

Що вона принесла вже дотепер для Франції?

Ще добре в нас у памяті поїздки французьких державних мужів у Совітський Союз. Перші леди проломлював Еріо, міністер без теки. Опісля відвідини мін. Кота, бенкети і промови споювали франко-совітську приязнь. Вслід за цим пішла втерта політика міністра закордонних справ Барту, щоб шукати опертя проти третьої Німеччини, що зростала на силах. Нагода була добра. На сході червоний велитень також добре не почувався.

Париж думав, що через цілковите відокремлення Берліна від дипльоматичного й економічного світу можна буде зломити ґерманського духа. Одначе ніхто не ворожив чогось доброго для Франції і майже ввесь світ з острахом споглядав на непевну будуччину.

Нараз у Марсей гине Барту від кулі хорватського терориста. Приходять зміни у французькім уряді. Провід бере мін. Ляваль і поступає слідами свого попередника. Знову почалося те саме. Поїздки, бенкети, промови, виміна нот. Державна скарбниця червоної Москви видавала гріш на „гідне“ приняття мужа чужої держави; тоді, коли Україна, Кубань, Грузія вигибали з голоду. Одначе ніхто цього не бачив. Усе було найкраще і в найліпшому порядку.

Річ зрозуміла, що з хвилиною заключення франко-совітського союзу Німеччина мусіла шукати для себе також приятелів. Як звичайно, Англія любить завсіди приходити з поміччю. І цим разом Гітлер не завівся та найшов союзника.

Здавалося, що все піде гаразд. Французький уряд думав, що зможе відітхнути після „великого здобутку“ і взявся за реорганізацію економічного життя. Лявалеві потрібно було довіря, порядку, симпатій, значить коляборації всіх, щоб перевести свій плян у життя. Одначе слабість уряду дала про себе швидко знати. Проти нього станув Еріо, станула більшість радикалів і III. Інтернаціонал. Не зважаючи на всі запоруки Сталіна, що Франції нема чого боятись офензивного комунізму, дійсність виказала щось противне.

„Комуністичний Інтернаціонал“ у 5. числі з ц. р. виявив ясно наміри „приятельки“ Москви супроти Франції. Отже під директивами III. Інтернаціоналу (читай: Москви) повинна йти вся акція проти фашизму і завдяки французькій комуністичній партії скоро настане совітський режім у Франції.

Правий французький публіцистичний світ звертає увагу урядові на загрозу появи „нової гільотини з XVIII ст.“, одначе чи це найде відгомін і реакцію?! Після заворушень у Бресті й інших портових місцевостях визначний журналіст Пієр Ґаксот перестерігає, що „громадянська війна приготовляється. Совіти готовляться... Всі бояться, що це розпочинається. Існування краю в небезпеці“... А з другої сторони Поль Фор своїми образливими статтями в сторону уряду підбурює публічну опінію і накликає до революти

В тім самім часі, коли уміркований круги бачать загладу в совітській приязні, комуністична „Юманіте“ подає з радістю, що в багатьох місцевостях резервісти, відходячи домів, розвивали червоні прапори та віддавали оклики в честь Москви і III. Інтернаціоналу. В часі поліційної інтервенції прийшло до бійок та арештувань.

І так заприязнена Москва з одного боку підлесними обіцянками поєднала для себе уряд, з

другого-ж розкладає державу для своїх користей. Комуністичні комірки вкривають всю Францію. Початок іде від робітництва, а тепер комуністична агітація пішла у військо, надпартійну суспільну групу й інші слої суспільности.

На недавньому конгресі учителів, що гуртуються в синдикатах, була помітна рука червоного керманича. Приблизно 100.000 учителів, тих, що мають творити здорову суспільність, виявили себе революційним елементом, що працює в користь III. Інтернаціоналу. На цьому конгресі обговорювано акцію боротьби з ворогом франц. республики — фашизмом і під цією покришкою постановлено створити „уряд публичного спасення". Він мав би негайно занятись розброюванням фашистівських організацій, контролювати фінансові приходи інформаційної преси, „вичистити" цивільну і військову адміністрацію і т. п. Це значило би вводити у державі новий лад, що найшов би більше ворогів, ніж прихильників.

З того всього бачимо ясно, що Франція аповні завелася на своїй приязні з Москвою. Замість політичної та економічної полекші, на яку вона рахувала, дістала подвоєну комуністичну пропаганду і безладдя в державі.

М-р Богдан Казимира.

З польської преси.

Останні резерви „ірреденти".

Під таким наголовком помістив львівський „Век Нови" вч. 10267 з 29. д. м. статтю, якої зміст передаємо точно нашим читачам. „Век" пише:

„Політика — це не ідиллія, її шляхи бувають найчастіше мозольні та накопичені перешкодами, які треба усувати з терпеливою впертістю. Забувати про це не вільно, розглядаючи т. зв. польсько-український компроміс і деякі випадки, що можуть відбуватися в звязку з ним та на його маргінесі. Польська опінія у Сх. Галичині ставилася до тієї проби нашої національної політики без упереджень, вижидально і слідкуючи пильно за розвоєм процесу. Як ми вже нераз згадували, на таке становище впливає не довіря до українського контрагента, що випливає з досвідів минулого. Але наше громадянство в основі настільки дозріле й політично вироблене, що годі оцінювати інакше, як позитивно всі зусилля, які прямують до нормалізації взаємин у Сх. Галичині та відчищення її з елементів боротьби. Дещо інакше зрозуміли цю справу інші польські середовища. Там не бракує голосів, які майже впевняють, що старий конфлікт зліквідовано дефінітивно й без решти, а над сх.-галицьким обрієм стоїть веселка миру, згоди й любови. Такі погляди читаються зворушено, але без захоплення, бо в реалізації політичних цілей ніколи не помагає легковірність, що йде впарі з наївним спрощуванням явищ.

Без сумніву, більшу резерву виказує українська сторона — і слушно. Можна чогось бажати, але треба тверезо бачити віддаль між метою і стартом. Це сьогодні завелика віддаль, щоб її переочувати чи легковажити.

Зглядна тривкість тієї зовнішньої і внутрішньої конюнктури, яка спричинила те, що до згоди дійшло — це перш за все умовина успішної розбудови українсько-польського модус вівенді. Не треба обманювати себе, що якби завтра захиталася ця конюнктура на котрімсь важнішім відтинку, українські політики завернуть першi, не оглядаючись на цілий компроміс. Вони не скривають зрештою, що вирішили цей „ухил" зі своєї традиційної лінії після важкої боротьби й тільки під натиском конечности. Це такі собі пробні заручини з розсудку. А тимчасом треба часу й незмінного діяння згаданих вгорі конюнктурних умовин, щоб збудувати щось на цьому здемілітаризованому відтинку, щоб обосновувалася і була хоч частинно признана ця нова політична концепція.

З другого боку істнують ще і працюють ворожі будьякій „капітуляції" сили, хочби їх одинокою рацією мала бути сліпа пристрасть і відрух розпуки. Ці сили, що ще кілька літ тому справували фізичну, а в великій мірі й моральну диктатуру над українським громадянством, усвідомлюють собі своє осамітнення, що підсилюється, свій щоденно більший відхід поза рямки. Вони памятають, що був час, коли доволі було вбивства одної людини, щоб паралізувати спроби згоди і знають, що сьогодні за мало для цього й ночі св. Вартоломея. Ввесь той світогляд конспірації й терору, перманентної революції й людоїдної ксенофобії сьогодні в небезпеці й не булоб дива, якби пробував контракції.

Мало правдоподібне, щоб така проба могла завернути з обраного шляху українську політику. Чейже вона йде ним не свобідно вибравши, а з недостачі інших шляхів й обоснованого страху перед бездоріжжям, що ним є в сучасних умовинах революційна програма. Зате на польському боці можуть найтися тут і там умы, схильні розуміти ці акти диверсії так, як це і є в інтенції аранжерів — як відстрашливий доказ безуспішности й недоцільности згоди.

І тут треба власне вміти відріжнити процес від епізодів, вміти взнестися над їх суґестією. Залишаючи покликаним до цього чинникам властиві форми ліквідації тих проб, польський загал повинен бачити у виявах контракції українських крайних елементів їх фактичний сенс. Вони насправді є доказом, що нормалізаційний процес відбувається на велику міру і що українську революційну доктрину пришпилено в її власному гнізді, звідки вона робить нічні ескапади".

Перед вирішним засіданням Ради Ліґи Націй.

ЧИ В ЖЕНЕВІ ВРЯТУЮТЬ МИР.

ПРИМИРНА КОМІСІЯ.

ПАРИЖ, 29. 8. ПАТ. Вчора зполудня відбулося в одного з арбітрів засідання примирної комісії у справі італійсько-абісинського спору.

По довгих нарадах ствердили, що в комісії не можна осягнути більшости тому покличуть пятого арбітра. Грецького посла у Парижі мін. Політіса, що має зайняти це становище негайно повідомили. Він переказав комісії, що є готовий приїхати. Слідуюче засідання комісії відбудеться нині.

ФРАНЦУСЬКО-БРИТІЙСЬКІ ПРОПОЗИЦІЇ В ЖЕНЕВІ.

ЛЬОНДОН, 29. 8. ПАТ. Дипльоматичний кореспондент „Дейлі Телеґрафу" так обговорює французько-британські пропозиції, що їх міністр Іден узглядить у своїм женевськім звіті. Першою їх точкою буде справа господарських концесій: 1) удогіднення для кольонізації чужинців в Абісинії, 2) концесії, що мають на меті розвій засобів у краю, 3) підтримка фінансової реорґанізації краю та публичних робіт через те, що дадуть відповідну фінансову поміч.

Мін. Іден заторкнеться теж адміністраційних справ як: реорґанізаціяї адміністрації, шкільництва, комунікації, публичного здоровля, та справи знесення невільництва і питання співпраці, щоб збільшити пошану законів та внутрішнього ладу в Абісинії.

Тими пропозиціями Франція і Вел. Британія, як безпосередно заінтересовані великодержави, признали Італії: потребу експанзії та здобуття власних сирівців.

Франція й Англія підкреслили водночас охоту своїх інтересів.

Кореспондент підкреслює, що особи, які говорили недавно з Мусоліні[ем] винесли враження, що він особисто не є вороже настроєний до В. Британії, здається радше, що він не може зрозуміти, чому Англія противиться його африканським плянам.

ДИРЕКТИВИ ФРАНЦУСЬКОЇ ДЕЛЕҐАЦІЇ.

ПАРИЖ, 29. 8. ПАТ. „Ле Журналь" так зясовує погляди у справі італ.-абісинського спору, які висловив Ляваль на засіданні ради міністрів: Становище Франції спирається на французько-англійсько-італійськім договорі з 1906 р. та на дипльоматичній кореспонденції з 1925 р. Договори забезпечують Італії більшу частину Абісинії, як смугу господарських впливів. Питання лежить у тому, чи італійські впливи можна виконувати не вживаючи тих засобів, які сама В. Британія вважала за конечні. Італія думає, що практика інших держав має й надалі свою вартість, зновуж Англія думає, що положення засадничо змінив факт істнування Ліґи Націй... Французьке становище зовсім ясне. Ліґа Націй є цінним зародком майбутньости, який треба зберігати. Якби поступали згідно з тією засадою, якої речником була Франція Ліґа відогралаб у долі світа провідну ролю. Італія не повинна забувати, що є членом Ліґи Націй і що їх політика спирається на співпраці великодержав

Це головні директиви для французької делеґації в Женеві.

АНҐЛІЯ СПРОТИВИТЬСЯ ВИКЛЮЧЕННЮ АБІСИНІЇ З ЛІҐИ НАЦІЙ.

Авас повідомляє з Льондону, що британська делеґація рішуче спротивиться італійській пропозиції, щоб виключити Абісинію з Ліґи Націй. Відповідальні кола остаточно ще нічого не рішили, яку процедуру застосує В. Британія в Женеві.

ВОЄННІ РОЗПОРЯДКИ ІТАЛІЇ.

РИМ, 29. 8. ПАТ. Аґенція Стефані видала такий комунікат про вчорашнє засідання ради міністрів: В Больцано в урядовій палаті зібрались під проводом Мусолінія на наради міністри. Мусоліні виголосив експозе про міжнародню ситуацію, в якім заявив, що Італія візьме участь у засіданні Ради Ліґи 4. вересня, щоб представити у властивому світлі абісинське питання. Італія боронитиме своєї тези, своїх потреб конечности безпеки і своїх життєвих інтересів дуже а дуже рішуче. Всі члени уряду є свідомі відповідальности, яку беруть на себе. Англія не має потреби боятися італійської політики щодо Абісинії. Італійська політика не загрожує ні посередно ні безпосередно інтересам В. Британії і тому тенденційні алярми є абсурдальні. Фашистівський уряд думає, що кольоніяльна справа не може мати впливу на европейське положення, хіба, що хочуть наразитись на небезпеку нової світової війни. Щодо санкцій, то колиб їх ухвалила Рада Ліґи, вони можуть спричинити найтрагічніші наслідки.

Потім рада міністрів ухвалила кілька розпорядків, що мають на меті запобігти воєнним спекуляціям та закупові товарів закордоном.

Міліонові доходи з Суеського каналу.

НЮ ЙОРК. (Вл. кор.) Спеціяльна каблеґрама з Льондону до „Сан" згадує про знаменитий інтерес, який тепер робить Т-во Суеського Каналу на транспортах італійських військ до італійських кольоній. Дотепер перевезли туди понад 110,000 вояків, а від кожного т-во бере 10 золотих франків оплати. Отже чистий заробіток сягає понад 1.100.000 золотих франків. Т-во має концесію на експльоатацію каналу до 1968. р. Воно інвестувало в будову каналу 20 міліонів долярів в 1875. р. Від того часу до нині заробітки перевищили 8 разів інвестований капітал. Їх забрали поміж себе власники уділів. Головний капітал інвестували французи, менший анґлійці, ще менший голяндці. В т-ві директорами є один голяндець, 10 анґлійців, 21 французів.

Відомо, що транспорти, які перевозять Італія до Східної Африки, не мають належного приміщення при виладуванні. Порт Масава в Еритреї нерозбудований, нема де приставати кораблям. Від лютого до тепер прибуло там понад 200 кораблів. Один мусів ждати з вантажем цілий місяць, щоб скинути дерево. Раз викинули цілий ладунок сіна в море, щоб зробити місце важнішому наборові. Цукор лежить на сонці і розмокає на дощі. З огляду на непривичність до такого місцевого клімату італійські вояки хорують пересічно по сто тижнево і їх треба вабирати назад до домів. Зрештою, військо тримається добре, бо їх перевозять з нездорового побережа в глибину краю на височовину.

Плянують велику летунську пристань у повітрі.

НЮ ЙОРК. (Вл. кор.) Біля візду до тунелю Голянд Тоннел, що лучить стейт Ню Джерзи із стейтом Ню Йорк, радше місто Джерзи Сіті з Ню Йорком, плянують збудувати по джерзи-ситськім боці пристань для літаків на висоті 150 стіп. Пляни вже готові, гроші також вже обіцяні, треба лише перестудіювати можливости й користі цього пляну. Будова пристані має коштувати 35 міліони долярів. Це був би незвичайно практичний спосіб налагідження поштового й подорожного руху для міст Ню Йорку.

Узгіднений текст закону про стемплеві оплати.

У „Деннику Законів" (ч. 64. з 27. серпня ц. р.) міністер скарбу оголосив узгіднений текст закону з 1. липня 1926. р. про стемплеві оплати. Закон ділиться на три частини:

Перша обіймає розділи: правні акти, від яких платиться стемплеві оплати та обчислювання цих оплат; особи, які обовязані заплатити оплати; заплата стемплевої оплати; передавнення; надзір; нарушення постанов про стемплеві оплати; відклики; доручення і речинці.

Друга частина обіймає розділи з подрібними постановами, у справі документів про перехід права власности до нерухомости; документів про перехід прав власности до копалень; продажа і заміна рухомих річей; оборот цінними паперами; аренда і наєм; службові договори; обезпечення і договори про досмертну ренту; спілки та інші організації повновласти; зобовязання; векслі; переказ; чеки й асиґнати; договори між подругами про маєткові справи; договори про поділ спільного маєтку; угоди; передвступні договори; посвідки; документи, про які не згадано в попередніх розділах; подання і свідоцтва.

Третя частина обіймає кінцеві постанови. Узгіднений текст закону обовязує у цілій Польщі і на просторі вільного міста Данціґу.

Чи буде обнижка податку від помешкань.

Вже від довшого часу господарські організації і обєднання комірників роблять заходи перед урядом, щоб обнижено податок від помешкань. Тепер цю справу розглядає союз промислово-торговельних палат, який предложить урядові відповідний меморіял.

Промислово-торговельні палати критикують вимір податку від помешкань на основі комірного з 1914. р. як нереальну фікцію. До того такий вимір податку від помешкань суперечить загальній господарсько-податковій політиці міністерства скарбу. Обнижка податку від помешкань необхідна з уваги на тяжкі господарські умовини. Кружляють поголоски, що уряд змінить закон про податок від помешкань. Цією справою займеться новий сойм.

Сензаційний процес
перед військовим трибуналом у Відні.
Найздібніший президент поліції обвинувачений за державну зраду.

По 13. місячнім слідстві в середу 28. серпня ц. р. перед військовим трибуналом у Відні почалася розправа проти Штайнгойзеля, колишнього шефа кримінальної поліції у Відні і найздібнішого кримінольоґа сучасної Европи. По сензаційнім процесі Рінтелена, який зелектризував подробицями цілу Европу, стає перед судом одна може найбільше таємнича постать, заплутана до змови нац.-соціялістів, які 25. липня 1934. намагались захопити владу у свої руки в Австрії. Як відомо акція націонал-соціялістів з державним переворотом не вдалась і скінчилась убивством канц. Дольфуса.

Розправою проводить президент військового суду у Відні полк. Кубін, обвинувачує перший прокуратор д-р Туні. Підс. Штайнгойзеля боронить обор. д-р Бестерман.

Справді розправа розписана на три дні, але скінчиться скоріше. Підсудний не признається до вини. Будинок суду береже відділ війська зі скорострілами.

ВІД УСПІХУ ДО УСПІХУ.

Штайнгойзель виконував дуже совісно та з замилуванням обовязки поліційного урядовця і ніколи майже не цікавився політикою. Тому здобув велике довіря своїх зверхників. Походив з визначної австрійської урядничої родини з Клягенфурту, вищі студії скінчив у Відні. По закінченні студій дістав посаду в дирекції віденської поліції, де швидко авансував. Був керманичем декількох поліційних комісаріятів у Відні, де придбав собі велику практику. На кілька років перед війною вислали його до Моравської Острави, де соціялісти раз-у-раз викликали заворушення. Штайнгойзель вивязався дуже добре з цього завдання і тому Шобер покликав його назад до дирекції віденської поліції.

Шобер, сам знаменитий кримінольоґ, умів оцінити здібности Штайнгойзеля, який став одним з найбільше цінених поліційних урядовців.

РЯТУНОК ЦІСАРЯ КАРЛА ПЕРЕД САМОСУДОМ.

Ще нині у Відні оповідають собі як Штайнгойзель зручно вивязався зі свого завдання і врятував цісаря Карла перед самосудом по невдалім державнім перевороті на Мадярщині.

Цісар Карло потайки покинув Швайцарію, куди вивезли його анґлійці з Австрії по абдикації, сів на літак і відлетів до Будапешту, щоб засісти на мадярськім престолі. Одначе сміливі пляни Карла не здійснились, бо реґент Горті вислав свої війська проти Карла. Цісареві віддали сальоновий поїзд, щоб через Австрію вернувся назад до Швайцарії. Положення у Відні було тоді дуже напружене. Соціялістичний уряд дуже боявся повороту Карла до Відня. І тоді уряд доручив Штайнгойзелеві, щоб перевіз цісаря Карла від мадярського кордону через Австрію до Швайцарії. Цісареві Карлові заборонили виходити з поїзду.

Як тільки поїзд з цісарем Карлом приїхав на австрійську стацію Брук над рікою Мур юрба підбурених робітників кинулась на поїзд, щоб витягнути Карла зі сальонового вагону і вбити його. Положення було дуже грізне і вбивство цісаря могло довести до міжнародного конфлікту. В цій критичній ситуації Штайнгойзель, станув на сходах сальонового вагону і почав виголошувати промову, переконуючи робітників, що необхідно перевезти Карла за кордон. Коли зацікавлені робітники скупчились коло Штайнгойзеля, на його знак поїзд несподівано рушив у дорогу. Таким чином Штайнгойзель врятував цісаря Карла від неминучої смерти перед юрбою. Штайнгойзель відвіз Карла аж до кордонної стації у Брухс і вернувся до Відня, де дістав від соціялістичного уряду спеціяльне відзначення за свою зручність.

Опісля 8 років був директором поліції у Зальцбургу, де зреорганізував поліцію у прикордонній смузі.

НОВА КРИМІНАЛЬНА СИСТЕМА.

Зі Зальцбургу вернувся знову до Відня, але вже на становище шефа кримінальної поліції. І тут виявив вповні свій талант. Створив власну методу, при помочі якої вияснив декілька страшних душегубств. Перед трьома роками голосною у Відні була справа страшного душегубства одної жінки, якої тіло вбивник почетвертував і частину спалив, частину втопив у Дунаю, з відкіля по якімсь часі виловлено їх. Єдиний свідок, сестра вбитої, не хотіла зрадити тайни. Тоді Штайнгойзель змобілізував кількасот поліційних аґентів і приказав їм переслухати всіх мешканців, які мешкають над каналом Дунаю. По довгім слідстві вдалось вбивника віднайти й арештувати. Був ним Вальтер, помічник різника, вбитою жінкою була його приятелька.

Д-Р РОМАН ҐОЦЬКИЙ 7)

ПРИРОДНА РОЛЯ ЖІНКИ.

Психольоґічний нарис.

(Докінчення).

Які саме важніші ознаки чоловічої натури? Ґете, устами Фавста, що перекладає евангелію від Йоана, питається чи місце „на початку було слово" не назвати краще „на початку була сила" або „думка", а вкінці написати „на початку був чин". Ці чотири вирази, що мають покривати розуміння „грецького „льоґос" мабуть зясовують суть чоловічої натури. Водночас у цих виразах зазначений розвиток, степенування і кожний із цих ступнів має своїх представників у житті, а також у розвитку „чоловічого принципу" у несвідомім житті жінки. Першому ступневі відповідає сила, потім йде чин, слово, а вкінці останній ступінь — думка. Замість „сила" краще сказати напрямна сила, себто воля тому, що сама сила ще ані людська ані духова.

Чотири вирази, що ними виявляється засада льоґосу мають за умову елемент свідомости. Без свідомости не можна уявити собі ні волі, ні чину, ні слова, ні думки. Існують чоловіки сили, чину, слова й думки. Чоловіки слова, а що більше думки вказують властиво духовий напрям тому, що слово й думка відповідають головно духовим здібностям. Існують жінки, що в них чоловіча сила й чин вже ввійшли гармонійно й успішно в свідому живучу істоту. Це активні, енерґійні, відважні жінки. Крім цього існують жінки, що їм не пощастило поєднати гармонійно жіночість із чоловічою силою і ділом і в них чоловіча поведінка перемагає й проганяє жіночість; це занадто енерґійні, безоглядні, брутальні чоловіко-жінки, „Ксантипи". Можна сказати, що жінка вже засвоїла собі примітивні форми мужности. Вони, загально кажучи, давно знайшли пристосування в жіночім житті, бо здавна існують жінки, що в них непохитна воля, свідомість цілі, завзяття, активність служать за допоміжні сили в їх чисто жіночім житті. Теперішня жінка стає перед проблемою як засвоїти собі **духовий** складник („чоловічого принципу"), як поширити свідомість. Психольоґія відкрила нам парину несвідомого фізика, як проміння або тремтіння, що були досі невидні отже несвідомі; зявляються нові світи з їх законами як наприклад атому; телеграф, телефон, радіо й технічно удосконалені інструменти наближають те, що було далеко і так поширюють круг спостерігання наших змислів на цілу землю й поза неї. Все це поширює й розяснює нашу свідомість.

Так званий жіночий рух, боротьба жінки за суспільне зрівнання з чоловіком це вияв поширення свідомости. Жінка пізнала вже, що вона не може бути за рівну з чоловіком тому, що вона насамперед жінка й нею повинна бути. Але факт, що деяка частина чоловічого духа в жінки стала доспіла до освідомлення і хоче проявитись. Пізнати величину власної, чоловічо-духової складової частини, розвинути її до свідомої функції або настанови, відрізнити її від властивої жіночости, включити чоловічо-духовий складник в цілість особовости, — це ядро може найважніші проблеми багатьох теперішніх жінок. Не вистачає проста участь в інтелектуальних, річево-чоловічих ділянках, як це бачимо в жінок, що наприклад покінчили студії й виконують свою професію, а не порозумілися з власною чоловічою духовістю. Така чоловіча освіта й спосіб життя можлива завдяки несвідомому наслідуванню чоловічого принципу, але тоді жіночість відходить на задній плян.

Все в „несвідомім" має нерозвинений, дитячий або примітивний характер. Тому і власний чоловічо-духовий складник у несвідомім духовім житті жінки має менше розвинений, дитячий або примітивний характер: замість жадоби знання — цікавість, замість осуду — пересуд, замість думок — мрії, замість волі — бажання.

Неособистий, обективний, розумовий погляд на ці явища принесе жінці зрозуміння її властивої ролі. Чоловічі елементи її душі допоможуть їй зрозуміти чоловіка і визволять її від обмеженої субєктивности. Яку потіху, яку поміч дає нам змога знятись понад особисті турботи до неособистих думок і почувань, що супроти них власне терпіння виявляється незначне й марне! Щоб осягнути таке становище треба передовсім дисципліни, яку жінці з її природними нахилами далеко важче здобути, ніж чоловікові.

Якщо жіноцтву поталанить пізнати величину власної духовости і розвинути її до свідомої функції так, щоб не втратити своєї жіночости, то тоді „чоловічий принцип" не тільки не уявлятиме для неї небезпеки, але навпаки буде за творчу силу.

Друкарські помилки.

У III-ім фейлетоні, 3-а шпальта, 14 рядок повинно бути: „Крім цього відволікати вік пологів це, з погляду природи, має мабуть ще більшу вагу, ніж відволікати речинець одружіння". У IV-ім фейлетоні у 2-ій шпальті 16 рядок має бути: „Жіноцтво щораз більше перебирало чоловічі функції".

ЗМОВА З НАЦІОНАЛ-СОЦІЯЛІСТАМИ.

Щож довело Штайнгойзеля до того, що він опинився на лаві підсудних?

Кажуть, що його хоробдива амбіція стати президентом цілої віденської поліції. Зручними інтригами не вдалось йому осягнути своєї мети. Тому Штайнгойзель навязав взаємини з націонал-соціялістами, бо вони прирікли йому становище президента віденської поліції на випадок, як тільки націонал-соціялісти захоплять владу в Австрії. І Штайнгойзель так зручно допомагав націонал-соціялістам осягнути свою мету, що ніхто не догадувався, щоб шеф кримінальної поліції був у змові з націонал-соціялістами.

Націонал-соціялісти обсадили без перепон 25. липня 1934 р. будинок, де урядував канц. Дольфус тому, що змовники покликувалися на приказ директора поліції Штайнгойзеля. Тому його арештували і посадили на лаву підсудних.

Табор для воєнних ветеранів.

НЮ ЙОРК, (Вл. кор.) Спеціяльна кореспонденція „Ню Йорк Таймсу" повідомляє про існування федерального табору для ветеранів світової війни біля міста Чарльстон у Савт Кароляйні. У таборі примістили 445 ветеранів, що вибираються машерувати або вже машерували у „поході голодних" до Вашингтону. Лікарі ствердили, що майже половина з них це напів умово хорі люди. Між ними багато артистів, механіків, або таких, що вічно нарікають на „нещастя". Вони дістають по 45 дол. місячно, крім того мають звичайно ще ті доплати, що їм виплачує уряд як допомогу з приводу нездатности до праці. Деякі з них мають свої родини в окремих хатах недалеко табору. Поліція відноситься до них неприхильно, бо все має з ними клопоти. Вони попадають часто до арештів за викликування неспокоїв. Найбільше доходів з них мають продавці алькогольних напитків. В таборі адміністратором є військовий генерал.

Облудна гра большевицького уряду.

„Газета Польска" з числом 238. починає друкувати низку статтей свого московського кореспондента п. Отмара про наради VII. конгресу комінтерну, який закінчився 20. серпня п. р. Тогож дня п. Отмар на приказ большевицького уряду покинув Москву.

Наші читачі вже знають, що наради і низка засадничих резолюцій комінтерну викликали гострий протест уряду Злучених Держав, за якими пішла В. Британія, Італія, Латвія та Японія, яка збирає покищо матеріял у цій справі. Тому не завадить подати зміст першої, дуже цікавої кореспонденції п. Отмара про зміст реферату, який виголосив на початку нарад конгресу ґенеральний секретар комуністичної партії Італії Ерколі на тему: „Завдання комуністичного інтернаціоналу у звязку з приготуванням імперіялістів до нової світової війни".

На вступі Ерколі подав огляд міжнародного положення, стверджуючи „крах системи, спертої на версайськім і вашингтонськім договорі". Теперішне міжнародне положення — на думку референта — куди гірше, ніж було в 1934. р. Тоді тільки Німеччина бажала війни; нині до війни підготовляється ще Японія та Італія. Цю останню державу Ерколі подав як „яскравий приклад", що „фашизм невідкличнo мусить довести до війни". Абісинію назвав „союзником італійського пролетаріяту" заявляючи, що ніхто (читай: з комуністів — прим. склад.) не буде робити неґусові Абісинії закидів за його реакційну систему влади, якщо допоможе італійському пролетаріятові завдати смертельний удар фашистівському урядові й ударемнить войовничі пляни фашизму".

Опісля Ерколі — з питомою всім комуністам-бесідникам забріханістю — накинувся гостро на Німеччину і Польщу за злогадний „союз" та на Японію. Накинувся теж на французьку буржуазію за її притаєні пляни довести до угоди з німецьким імперіялізмом. Цієї угоди бажає найбільше реакційна частина буржуазії як Тардіє, „Кроа де Фе", церковні і реакційні кола, які змагають до сфашизування армії.

Теперішню пробольшевицьку політику веде французький уряд під натиском французьких народніх мас, які не хочуть допустити до протибольшевицьких переговорів з Гітлером.

ПОЛІТИКА КОМІНТЕРНУ ОДНОЗГІДНА З ЗАКОРДОННОЮ ПОЛІТИКОЮ СССР.

Гостро полемізував з „деякими товаришами", які висловлюють сумніви щодо згідности договорів взаємної допомоги з комуністичною ідеольоґією.

Може це щире признання Ерколія остудить захоплення ентузіястів західної Европи до договорів взаємної допомоги. Ось так зі слів Ерколія виходить, що цілі комінтерну є тотожні з цілями закордонної політики СССР. „Цілі мирової політик СССР — говорив Ерколі — є зовсім тотожні з цілями політики робітничої кляси і комуністичних партій у капіталістичних краях. Боронимо не тільки СССР, але конкретно піддержуємо цілу його політику і кожний його акт".

Ерколі рішуче заперечив, будь-то би пакти взаємної допомоги „означали занник виглядів на революцію в Европі" — запевняючи, що ті пакти довели тільки до „зросту престіжу пролетарської держави в очах працюючих мас в усіх краях". Годі уявити собі більший успіх від того, що велика капіталістична держава примушена була підписати договір взаємної допомоги з СССР, якого головною ціллю є оборона... кордонів держави пролетаріяту".

НАТИСК НА УРЯДИ ЗАХІДНИХ ДЕРЖАВ.

Далі подав плян для комуністів у Франції і Чехословаччині, як вони мають натискати на свої „буржуазні" уряди, щоб вони вдержали союз з СССР. Радить комуністам Франції і Чехословаччини голосувати проти військових буджетів, бо „комуністи" не мають запоруки, чи обі ці держави в критичній хвилині додержать договори з СССР. Радить теж не припиняти боротьби проти урядів цих держав. Одночасно накладає на комуністів обовязок, щоб демаскували у парламенті всякі спроби змінити політику, яка протиставилась би договорові з СССР.

Так виглядають у практиці запевнення Літвінова про „невтрявання комуністів до внутрішніх справ держав з відмінним устроєм", які він складає при кожній нагоді в Лізі Націй і поза Ліґою.

РОЗКЛАД АРМІЙ.

Ерколі обговорив теж програму розкладу армій. „Не дамо вояків фашистам — кричав Ерколі. — Домагаємось, щоб кожний вояк мав право свобідно висловлювати свою думку про воєнну пропаґанду, яку ведуть фашисти. Жадаємо, щоб прогнано фашистівських старшин з армії і піддано реакційні ґенеральні штаби демократичній контролі, яку виконували б робітничі орґанізації.

Ціла ця програма добре відома з історії розкладу російської армії напередодні жовтневої революції. До того „робітнича контроля над штабами" була б знаменитим шпигунським органом для СССР.

„СОВІТСЬКА БОРОТЬБА ЗА МИР".

Вкінці Ерколі подав правдиві цілі „совітської боротьби за мир".

„Боронимо миру — говорив Ерколі — не тому, що ми є мягкими толстоївцями. Ні! Боронимо тому, бо бажаємо запевнити перемогу революції. Якщоб війна вибухла завтра — піднімемо боротьбу з найбільшою рішучістю і будемо боротись усіми силами, бо знаємо, що це буде боротьба між нами і буржуазією на смерть і життя.

ВАСИЛЬ МАКОВСЬКИЙ. 40)

ҐМІНД.

ТАБОР УКРАЇНСЬКИХ ЗБІҐЦІВ І ВИСЕЛЕНЦІВ У ЧАСІ СВІТОВОЇ ВІЙНИ 1914—1918.

Спогади зперед 20-ти літ.

В осени 1916. року явився в таборі, як я вже згадував, адвокат д-р Лев Ганкевич, що, приглянувшись відносинам, з питомою йому енерґією забрався насамперед за наладнання культурно-освітньої праці в таборі. „Комітет для національних справ" не лиш фактично занидів, але й формально перестав істнувати, а „Жіночий Кружок", хоч ще чинний, згуртовував лиш невеличку частину інтеліґентного жіноцтва, між котрим теж не було єдности й запалу, а зарисовувалося щораз більше розладдя. Ще найбільшу діяльність виявляв тоді „Драматично-Співацький Кружок", хоч і там водились немилі приключки тому, що, почавши від таборової управи й кінчаючи на всіляких іменинових гуртках, всі намагались накинути хорові як не свою категоричну волю, то бажання ним при всяких уладах і навіть приватних забавах послуговуватись. Отже цей „Співацько-Драматичний Кружок" став з формального боку вихідною точкою для обнови таборової культурно-освітньої організації.

В дні 10. листопада 1916. р. скликав Кружок надзвичайні загальні збори таборової інтеліґенції до одної з саль таборової школи. Збори затягнулись повні три години, стирались різко суперечні погляди і проєкти, хоч всі погоджувались, що якась реформа потрібна. Вкінці принято внесок д-ра Льва Ганкевича, щоб насамперед заснувати одну загальну, статутову читальню як філію „Просвіти" і діяльність її поширити на ввесь табор через закладання в секціях дальших філій. Загальна тенденція прямувала до того, щоб по змозі кожна баракова секція мала свою окрему читальню і щоб усі читальні, як і всі інші баракові культурно-освітні установи, були підпорядковані головному виділові загальної читальні. Був це твердий горіх, бо саме ці „інші" установи не мали охоти зректися своєї „самостійности", одначе молоді й міцні зуби д-ра Ганкевича його згризли.

* *

В неділю 12. листопада на дуже бурхливих зборах, скликаних до просторого поміщення бюра праці для інтеліґенції і простонароддя, засновано одну „Народню Читальню"; до головного виділу увійшли: д-р Ціпановський як голова, о. Король і дир. Гарматій як заступники голови; як члени: Антонюк Гнат (селянин), Бачинська Ольга, Захарюк Іван (селянин), Казановський А. (селянин), Кокодинський Андрій (студент медицини), д-р Маковський Василь, Луканюк Дмитро, Павлюк М. (селянин), і д-р Сисак Микола; врешті як заступники членів: Бобовський Іван, д-р Ганкевич Лев, д-р Конрад Микола, Олеськова Ірина і Межибрідський С. (селянин). Таким чином започатковано в таборі нову „еру" в організації культурно-освітньої праці.

Чималі труднощі були ще з придбанням для читальні відповідного приміщення з салею і сценою. Йшло тут про цілий барак. Депутація, зложена з д-ра Ціпановського д-ра Ганкевича і д-ра Маковського, пішла до начальника д-ра Бухнера і пригадала йому давніше приречення — віддати нам для тієї цілі один барак. Загнаний в кут, не міг д-р Бухнер заперечити даного приречення, тільки виправдувався відсутністю вільного бараку. Одначе запевнив, що приречення дотримає і справді дня 22. листопада, після панахиди за помершого цісаря, заявив, що віддає на читальню цілу простору кухню на шестій секції і доручить бараковому будівельному урядові перевести негайно всі перерібки, потрібні для сценічного вжитку.

В неділю 26. листопада Головний Виділ читальні „Просвіти" приймив це до відома і вирішив зложити д-рові Бухнерові окрему подяку. Тимчасом таборовий інжинір Гофер зажадав дня 28. листопада звороту шестої кухні тому, що уряд вирішив зробити в Ґмінді центральний склад усіх частин білля, одіння й обуви для всіх долішньо-австрійських таборів і казав для тієї цілі приготовити негайно маґазин, на який по думці інж. Гофера надавалася лиш кухня у шестій секції... З цього приводу прийшло ввечорі між д-ром Ганкевичем і членами таборової управи до гострої словної перепалки, в котрій з уст д-ра Ганкевича впали такі іронічні слова: „На все є в таборі місце. На кантини, на кіно, на крамниці, на касина, чого тільки забагнеться „Харчевій Консорції" для її інтересу, або для забави. Тільки на читальню для 30.000 народу — нема! Треба, щоб українці лиш домагалися читальні і мали її приречену, а безперечно уряд на те місце вдрулить якийсь маґазин!" Ще запальніші велися переспори окремо з д-ром Билинським.

(Продовження буде.)

Знаємо, що наші сили не є малі. Але чи ті сили дорівнають тим велитенським завданням, які ставить вам теперішня хвиля? Одностайний фронт робітничої кляси поступив наперед тільки в одній великій капіталістичній державі. Щойно тепер вадвигнули ми конкретні завдання відбудови політичної єдности робітничої кляси й одноцілої революційної партії. Одначе нам ще далеко до здійснення цих завдань.

Ведучи боротьбу за мир — найкраще боронимо СССР. Кожний рік, кожний місяць є для нас ґарантією, що СССР зуміє ставити більше завзятий відпір нападові імперіялістів".

Ось так — т. зв. „боротьба за мир" — має тягнутись до хвилини, доки СССР не зросте на силах так, щоб міг здійснити мрії комуністів сподіючись, що здійснюючи тепер рішення комінтерну вдасться вовсім розложити армії і громадянства небольшевицьких країв.

„Боротьба за мир" в освітленні Ерколія набирає дійсно червоної закраски, закраски мов кров.

З виборчого руху.

Львівщина.

В середу 28. серпня ц. р. відбулося виборче віче в селі **Товщеві**, львівського повіту, в салі місцевої чит. „Просвіти". Нараду відкрив волосний радний п. **Іван Думанський** з Товщева, якого зібрані вибрали одноголосно предсідником віча. Секретарював п. **Володимир Вавришин**, директор млина з Милятич. На віче прибули численно громадяни з **Товщева, Черепина, Милятич, Загіря, Жиравки і Селищ** в числі понад 150. Реферат про наше сучасне положення та вагу соймових виборів виголосив делегат Краєвої Народньої Канцелярії у Львові м-р **Богдан Бородайко.** В дискусії забирали голос пп. Думанський, Вавришин та інші, заявляючися за масовою участю у виборах. При кінці віча ухвалено такі резолюції: 1) Зібрані українські виборці з громад Товщева, Черепина, Милятич, Загіря, Жиравки і Селищ на передвиборчому вічу в дні 28. серпня ц. р. одобрюють всеціло політику УНДО і висказують повне довіря проводові УНДО. 2) Зібрані рішають одноголосно взяти масову участь у виборах до сойму в дні 8. вересня ц. р. і цим способом добути українське незалежне представництво, зокрема у львівській окрузі віддати якнайчисленніше свої голоси на чолового кандидата ред. Василя Мудрого зі Львова. Віче закінчилось відспіванням національного гимну.

Передвиборча нарада в Заліщиках.

Після передвиборчих нарад у *Копичинцях* в четвер 22. серпня ц. р. під проводом м-ра Олександра Зеленецького і в *Борщеві* в пятницю 23. серпня ц. р. під проводом п. Петра Ґораля з участю чолового кандидата на посла з виборчої округи ч. 65. Чортків—Копичинці—Борщів—Заліщики д-ра *Степана Барана*, відбулася в *Заліщиках* у суботу 24. серпня ц. р. чергова передвиборча нарада під проводом голови Повітового Народнього Комітету УНДО д-ра Романа Стефановича при участи представників місцевого громадянства. Реферат про наше політичне положення і про виборчу тактику та про потребу нашої участи у виборах виголосив д-р *Степан Баран* і він теж дав відповіди на поодинокі запити учасників. На нараді рішено скликати до *Заліщик* на понеділок 2. вересня ц. р., год. 11. рано, саля Народнього Дому, *передвиборчу нараду* представників усіх громад цілого політичного заліщицького повіту, представників усіх наших політичних, освітніх, кооперативних і спортових орґанізацій та всіх священиків для зорґанізування масової участи наших виборців у виборах. На цій нараді відповідний реферат виголосить д-р Степан Баран.

ДАЛЬШІ ПЕРЕДВИБОРЧІ НАРАДИ В ЧОРТКІВСЬКІЙ ОКРУЗІ Ч. 65.

Передвиборчі наради представників усіх громад, всіх наших політичних, освітніх, кооперативних і спортових орґанізацій, всіх священиків і діячів даного повіту з участю нашого *чолового кандидата д-ра Степана Барана* відбудуться в таких місцевостях: 1) в понеділок *2. вересня* ц. р., год. 11., саля Нар. Дому, в *Заліщиках;* 2) у вівторок *3. вересня* ц. р., год. 10., саля Нар. Дому, в *Копичинцях;* 3) в середу *4. вересня* ц. р., год. 10. саля місцевої читальні „Просвіти" в *Іваню Пустім для цілої Мельниччини;* 4) в четвер *5. вересня* ц. р., год. 10. саля Нар. Дому, в *Борщеві* для Борщівщини 5) в пятницю *6. вересня* ц. р., год. 10. саля Нар. Дому в *Чорткові.* Всіх згаданих представників і діячів просимо конечно прибути!

Передвиборча нарада в Золочеві.

В пятницю 23. серпня відбулася в салі ім. Шашкевича в *Золочеві* передвиборча нарада делегатів з місць, у якій взяло участь 75 делеґатів, у тому ок. 20 священиків. Нараду отворив і проводив її голова ПНК о. шамб. *д-р Ст. Юрик*, кандидат за посла інсп. *Володимир Кузьмович* виголосив реферат про політичне положення і причини нашої участи у виборах. По дуже оживленій дискусії, яка виявила значне зацікавлення виборами і в якій взяли участь: о. Марків з Княжа, о. Пришляк з Підгорець, о. інсп. Навроцький з Красного, д-р Безпалько, м-р Олесницький, проф. Редкевич і п. Марко Чучман зі Золочева, присутні одноголосно рішили взяти участь у виборах і голосувати згідно з припорученнями Центрального Комітету. Опісля вибрано мужів довіря для обводових комісій та устійнено плян нарад на місцях у такий спосіб: 25. серпня — Ясенівці, реф. д-р В. Безпалько, 25. серпня — Бужок, реф. м-р Р. Олесницький, 25. серпня — Білий Камінь, реф. м-р Р. Олесницький, 25. серпня — Струтин, реф. проф. Лев Редкевич, 28. серпня — Боннишин, реф. м-р Р. Олесницький, 28. серпня — Почапи, реф. м-р Р. Олесницький, 31. серпня — Красне (віче для цілої краснянської волости), реф. інсп. Вол. Кузьмович, 1. вересня — Княже, реф. д-р В. Безпалько, 1. вересня — Ляцке Велике, реф. д-р В. Безпалько, 1. вересня — Ремизівці, Сновичі, Хильчиці, Городилів і Жуличі, для яких ще не устійнено референтів. Крім того інсп. Кузьмович рішив відбути нараду в Ожидові й Олеську, для яких дат ще не устійнено. На терені волостей Підгірці і Колтів доручено виголосити реферати на місцевих нарадах членові ПНК о. В. Пришлякові з Підгорець.

Навагал на терені золочівського повіту зацікавлення виборами росте.

Велике передвиборче віче в Зборові.

В понеділок 19. серпня ц. . відбулося в Зборові під голим небом віче, скликане тамошнім Повітовим Народнім Комітетом, у якім взяло участь поверх 500 учасників, переважно відпоручників зі всіх майже громад зборівського повіту і з деяких поблизьких громад повіту бережанського. Віче від[...] на голова П. Н. К. адв **Микола Стефанишин,** секретарювали апл. адв. **Теодор Хомяк** та **Іван Кругляк,** селянин з Хоростця. На віче прибув **д-р Степан Біляк,** що виголосив змістовий реферат про політичне положення українського народу та про вибори до сойму і сенату. Відтак забирав голос **д-р Макух,** адвокат у Зборові, взиваючи присутніх взяти масову участь у виборах. Від дооколичних сіл Бережанщини промовляв **о. Михайло Юхнович,** парох у Плавчі Малій, заявляючись теж за участю у виборах. На внесення предсідника віча, адв. Миколи Стефанишина, ухвалено резолюції, якими зібрані висказали українському політичному проводові повне довіря за його дотеперішню оборону національних прав українського народу на терені сойму і в краю та одобрили його дотеперішню політику. Рівночасно присутні візвали все українське громадянство Зборівщини і сусідніх сіл Бережанщини взяти якнайактивнішу участь у виборах. По вічу відбув **д-р Степан Біляк** коротку нараду з деякими делеґатами поодиноких сіл і потім з президією Повітового Народнього Комітету в справі технічного переведення виборів.

Передвиборча нарада в Войнилові.

В дні 22-го серпня ц. р. відбулася передвиборча нарада делеґатів войнилівської округи. Взяло в нараді участь 60 делеґатів, представників усіх громад, що межують з Войниловом. Наради отворив і за згодою всіх приявних проводив місцевий парох і декан *о. Зарицький.* Реферат про сучасне положення і виборчу акцію виголосив п. *Дмитро Великанович.* В дискусії промовляло багато приявних і всі вони заявили, що поведуть акцію за участю у виборах і віддадуть свої голоси згідно з рішенням Ц. К. УНДО. Ухвалено резолюцію з довірям для проводу й апелем голосувати так, як наказує наш політичний провід. Гарною промовою о. Зарицького і відспіванням національного гимну закінчено нараду.

РАДЕХІВЩИНА.

Дня 19. серпня відбулося в Радехові засідання ширшого Повіт. Народнього Комітету, на якім явився п. **Володимир Кузьмович.** Після реферату і дискусії уложено плян передвиборчої акції в повіті. Згідно з цим пляном відбулася 25. серпня в **Радехові** ширша нарада у приявї 180 осіб, на якій були заступлені такі громади: **Радехів, Криве, Середопільці, Мукане, Ператин, Сушно, Синьків, Куликів, Волиця Барилова, Барилів, Білка Сушинська й Увин.** Після вислухання реферату п. Володимира Кузьмовича і короткої дискусії, в якій забрали голос пп. Гарасимович, Лотоцький, о. Сеньчук, д-р Селезінка й о. Коритко, принято резолюції, в яких висказано довіря політичному проводові УНДО і вирішено одноздушно йти до виборів та голосувати на кандидатів, устійнених у компромісі, себто віддати чисті картки до урни. Подібні передвиборчі наради відбулися в середу 28. серпня у **Виткові Новім, Холоєві, Стоянові, Топорові і в Миколаєві,** куди виїхали референти з Повітового Народнього Комітету. В неділю 1. вересня в год. 2-ій пополудні відбудеться нарада в чит. „Просвіти" **в Лопатині,** на якій буде приявний кандидат п. Володимир Кузьмович.

КАМІНЕЧЧИНА.

В камінецькому повіті відбулись такі передвиборчі наради: 25. серпня в **Добротворі, Руді, Соколі і Браташах,** 27. в **Буську,** 28. в **Ланах, Спасі, Якимові, Незнанові і Батятичах.** Дня 1. вересня відбудуться наради в **Стрептові, Горпині, Вирові і Деревлянах.**

БРІДЩИНА.

Дня 20. серпня відбулася заходом Повітового Народнього Комітету передвиборча нарада в **Бродах,** на якій кандидат п. Кузьмович виголосив вичерпуючий реферат про теперішне політичне положення і про підстави компромісу. Зібрані рішили одноголосно взяти участь у виборах згідно з директивами політичного проводу.

ДРОГОБИЧЧИНА.

В дні 25. серпня ц. р. відбулося передвиборче зібрання в **Губичах,** на якім реферував про справу виборів **д-р Блажкевич.** На зібранні промовляв між іншими один з присутніх студентів проти участи у виборах. Зібрані після дискусії на цю тему, переконані виводами д-ра Блажкевича, рішили взяти участь у виборах.

Тогож самого дня перевів такі самі зібрання б. посол **Максимович у Сільці і Модричі,** де проти участи у виборах промовляли комуністи і т. зв. націоналісти. Ті останні вкінці під впливом арґументів п. Максимовича змінили своє становище і разом з усіми зібраними одностайно виступили проти комуністичної диверсії.

Понадто відбув **д-р Витвицький** передвиборче віче в **Східниці** і районове віче в **Кропивнику Новім,** на якім явилося около 250 людей з **Кропивника Нового, Кропивника Старого,** Ластівок **і Рибника;** і там всі заявились за участю у виборах.

Врешті в тім самім дні відбулися з таким самим вислідом зібрання наших виборців у **Медвежі і Брониці** (реферував п. **Бараник**), у **Вацовичах і Рихтичах** (реферував п. **Городиський**), у **Вороблевичах** (реферував **м-р Зінко**), при чому збори в Медвежі і Вороблевичах мали 200 до 300 учасників.

ТЕРЕБОВЕЛЬЩИНА.

Заходом Повітового Комітету УНДО в Теребовлі відбулися в нашому повіті такі передвиборчі віча: Дня 18. серпня в **Теребовлі, Виняві, Брикулі Новій, Брикулі Старій, Кровінці.** Дня 19. 8. в **Ілавчі, Сороцку й Іванівці.** Дня 25. 8. в **Говилові Великім, Говилові Малім і Мишкові.** При співучасти кандидата на посла п. **Зиновія Пеленського: в Кобиловолоках, Вербівці, Ласківцях, Романівці, Могильниці,** а без його участи в **Дарахові й Заздрости.** На всіх тих вічах виборці одноголосно заявили, що будуть масово брати участь у виборах і дня 8. вересня гідно сповнять свій громадянський обовязок. У більших селах було навіть понад 300 учасників, у менших пересічно около 150. Настрій у повіті добрий і Теребовельщина голосувати буде таксамо, як при попередніх виборах до сойму.

ДОЛИНЩИНА.

Дня 23. серпня ц. р. відбулася у **Верхні** в салі чит. „Просвіти" передвиборча нарада. Із 8 дооколичних сіл зібралося поверх 150 громадян, які вибрали на предсідника п. **Мельника Василя.** Змістовний реферат виголосив п. Дмитро Великанович. По короткій дискусії зібрані одноголос-

до рішили виконати доручення проводу УНДО і взяти участь у виборах та ухвалили таку резо- люцію: Зібрані дня 23. серпня ц. р. відпоручни- ки 8 дооколичних громад у Верхні на передви- ...ній нараді виявляють проводові УНДО пов- не довіря і признання за його працю та заклику- ють усіх громадян до обовязкової масової уча- сти у виборах до сойму. По відспіванню націо- нального гимну учасники розійшлись домів.

Дня 24. серпня ц. р. відбулася у **Льдзянім** пе- редвиборча нарада при співучасти 30 відпоруч- ників із 6 громад. П. **Дмитро Великанович** обго- ворив справу виборів, вказуючи на потребу ак- тивної участи у виборах до сойму. Зібрані ухва- лили одноголосно взяти активну участь у ви- борах.

ПЕРЕДВИБОРЧІ ВІЧА В МОСТИЩИНІ.

В середу 28. серпня ц. р. відбулися заходами Повітового Народнього Комітету в Мостиськах передвиборчі віча в **Соколі і Кальникові**. На вічу в Соколі промовляли **ред. Вас. Мудрий**, адвокат **д-р Ломінський і дир. Гуміняк**. Учасники віча приняли постанову про масову участь у виборах дня 8. вересня. — На вічу в Кальникові промовляли теж **ред. В. Мудрий і д-р Ломінський** із Мостиськ, а крім того голова Повітового Комітету УНДО о. кан. **Пшепюрський**. У Кальникові відбувся того самого дня прегарний фестин заходами місцевої читальні „Просвіти“ з гімнастичними пописами молоді, з льотерією та народніми забавами. Як у вічу так і в фестині взяло масову участь населення сусідніх сіл і дооколична інтелігенція світська і духовна. Взагалі в Мостищині духовенство в перевазі своїй дуже активне. На нараді в Мостиськах взяло воно гре- міяльну участь. Там промовляв за виборчою участю крім о. Пшепюрського дуже річево та переконуючо о. **Пасічинський**.

Оба віча закінчилися відспіванням національного гимну.

ПЕРЕДВИБОРЧА НАРАДА В ЩИРЦІ.

В четвер, 29. серпня ц. р. в само полудне відбулася в Щирці у нововибудованій салі чит. „Просвіти“ передвиборча нарада представників усіх сіл Щиреччини. Нараду відкрив адвокат **д-р Петро Хребтовський**, провідником наради вибрали п. **Галушку** зі Щирця, а секретарем п. Дацка. Реферат про політичне положення і про теперішні вибори виголосив **ред. Вас. Мудрий**. Крім того промовляв на нараді місцевий парох **о. декан Володимир Семків**, заслужений громадський діяч у Львівщині, колишній організатор Миклашова, в якому своєю вмілою та інтензивною працею зліквідував москвофільство та положив тріскі підвалини під тамошню освітню і кооперативну організацію. В дискусії забирав також слово п. дир. **Галушка**. Всі промовці заявилися за участю українського населення в виборах 8. вересня, а збори ухвалили однодушно резолюцію з закликом до всього українського населення Щиреччини пійти дня 8. вересня зорганізовано і масово до голосування.

Абісинці зістрілили італійський літак.

Льондонський „Івнінг Стандард“ повідомляє з Аддіс-Абеби, що абісинські війська зістрілили в понеділок у вечорі італійський військовий літак, що перелітав абісинську територію недалеко Ґерльоґубі у провінції Оґаден, що межує з італійським Сомалі. Оба летуни мають бути ранені. Літак мав мати знаки приналежности до абісинської держави. Абісинські стежі перевезли ранених італійських летунів до Горрару.

РИМ, 29. 8. ПАТ. Офіційно заперечують вістку, будьто би абісинці зістрілили італійський літак, що мав абісинські знаки.

Чільна комуніст. діячка спільничкою бандита.

В Москві викликала велику сензацію вістка про арештування в Києві чільної комуністичної діячки Рози Вакс, що була предсідницею краєвого комітету революційних партизанів та головою верифікаційної комісії комуністичної партії.

Ствердили, що вона була спільничкою розстріляного перед кількома роками бандита Мішки Японця, якого розстріляли в Одесі за бандитські напади.

В невідомий досі спосіб Роза Вакс дісталась у ряди комуністичної партії на основі комуністичних доказів, що є давньою комуністичною діячкою її відзначили високими совітськими орденами. Вона й дістала спеціяльну ренту за боєві заслуги в часі революції. Після ствердження, що вона є спільничкою бандита її розстріляли.

Українське жіноцтво за виборчою акцією.

В Коломиї відбулась нарада українських жі- ночих організацій при участи яких 250 делега- ток. Після організаційного реферату б. сенаторки п-і *Кисілевської*, кандидат на посла п. *Заваликут* виголосив реферат на тему „Жінки і соймові ви- бори“. *Ухвалено резолюцію у справі якнайчислен- нішої участи українських жінок у соймових ви- борах.* Зазначено, що сільські жінки українки цікавляться не тільки домовими справами, але й політичними та культурно-освітними, які вимагають опіки законодатних установ.

З ПРАЦІ НАШИХ УСТАНОВ.

Свято найменших на Личакові.

В дні 25. ц. м. відбулось святочне закінчення півосель на Личакові. Вже перед 4. год. по пол. почали сходитись на площу школи, при вул. Крупярській родичі та діти. На лицях найменших веселий усміх. Цеж власне їх свято. Довкола чути радісні вигуки та співи. В одній кімнаті школи приготовляють пані підвечерок. При столику нагромаджені фанти. Щораз підходить якась дитина та вручає присутній там пані льос з числом та взаміну дістає тарільчик, підставку, образок, книжочку — словом те, що виграла. Радощам не має міри!

Аж ось відозвались звуки скрипки й на площу висипались рядком найменші. Дівчатка в народніх строях. Серед хлопців бачимо багато в козацьких шараварах та вишиваних сорочках.

Починаються вправи. Один, другий свисток і похиляються дитячі головки в ліво та право. Дальше слідують танці, що викликують бурю оплесків, головно „Катерина“.

По вправах — підвечерок. По підвечерку йде остання точка: запалення ватри. Три вибрані хлопчики запалюють. Уноситься вогонь у гору. В цьому ж менті виголошує ред. Степан Конрад привіт для наймолодших, яким вказує шлях до кращої майбутности та дякує Пані Провідниці А. Кульбівній за дійсно жертвенну працю для добра українських дітей та цілої суспільности личаківського передмістя.

Ще кілька пісень — й все стихає. Діти починають поволи розходитись. Догасає ватра.

Розходимось з радістю у серці і з вірою у краще завтра, якого підвалиною є так, як отсе виховане молоде покоління. (вк)

Селянські заворушення на Литві поширюються.

БЕРЛІН, 29. 8. ПАТ. Німецьке Інформаційне Бюро повідомляє з Ковна: Литовська телеграфічна аґенція подає, що при ліквідації селянських заворушень у південній Литві важко ранили 4 поліцаїв та трьох демонстрантів померло від ран. Крім того багато осіб лекше ранених.

ПАРИЖ, 29. 8. ПАТ. Про селянські заворушення на Литві Авас подає з Ковна, що заворушення вибухнули в маріямпільськім повіті під впливом пропаґанди закордонних аґітаторів. Селяни відмовились постачати до міст засоби живности. Домагаються піднесення ціни збіжжа та редукції податкових залеглостей. Вчора у містах Прави, Бутриманці і Вейвери ґрупи збунтованих селян ставили опір поліції. У висліді кілька осіб убили та багато поранили.

РИҐА, 29. 8. ПАТ. Кореспондент „Севодня“ повідомляє, що в палаті през. Сметони відбулося засідання ради міністрів, на якім обговорювали актуальні внутрішні питання, зокрема справу настроїв серед селянства, що довели в деяких околицях до заворушень. Рада ухвалила низку розпорядків, щоб не допустити до нових заворушень.

Риська преса подає з Ковна, що оголосили там розпорядок військового коменданта міста, що накладає високі кари на тих, що братимуть участь у заворушеннях. За аґітацію та заохочування до нищення чужого майна каратимуть вязницею до трьох місяців, або гривною до 5 тисяч літів, за опір владі ставитимуть перед военним судом.

Литовський уряд рішив видати відозву до народу, що накликуватиме до спокою.

У звязку з заворушеннями притягнули 11 осіб до судової відповідальности.

Страйк робітників при допомогових проєктах.

НЮ ЙОРК, (Вл. кор.) В Ню Йорку розпочали цілу низку робіт за ініцятивою Адміністрації Прилюдних Робіт, щоб безробітним дати заробіток, замість допомогу з ласки. Робітники дістають місячно 93.50 дол. за 120 годин праці. Багато з них відмовилося працювати й пішли до дому. Адміністратор прилюдних робіт, ґен. Гю Джансон каже, що він не вірить, щоб страйк охопив ширші кола робітників, яким не може дати більшої платні, бо така є постанова Рузвельта.

Нова уступка китайців для Японії.

НАНКІН, 29. 8. ПАТ. Китайський уряд рішив розвязати політичну раду в Пекіні, що її створили після недавніх інцидентів у Манджурії, щоб контролювати політичні рухи у Північнім Китаю. Це рішення вважають за деяку уступку для Японії, бо первісним завданням ради було зорґанізувати опозицію проти закріплення японських впливів у Північнім Китаю. Здогадуються, що функції ради переймуть уряди ріжних провінцій.

Бельґійська королева згинула трагічною смертю.

КОРОЛЬ ЛЕГКО РАНЕНИЙ.

ЛЮЦЕРНА, 29. 8. ПАТ. На шляху Куснахт-Люцерна у самоходовій катастрофі згинула бельґійська королева Астріда. Король, який кермував самоходом, з невияснених причин утратив керму і самохід зударився з деревом. Королева згинула, король легко ранений у голову. Шофер, який сидів позаду, вийшов цілий з катастрофи.

ПОДРОБИЦІ КАТАСТРОФИ.

Бельґійський король був так пригноблений катастрофою, що не міг дати ніяких вияснень про катастрофу. Здогадний хід катастрофи такий: На закруті дороги, ненадто великім, король утратив владу і тому самохід зударився з деревом. До катастрофи дійшло коло 10-ої години рано.

Король і королева мешкали від якогось часу у вілі Гаслігорн недалеко Люцерни. Тіло королевої перевезли до вілі, раненого короля перевязали лікарі.

Покійна королева була третьою з чеогх донькою шведського князя Карла, брата короля Густава і данської княжни Інгеборґи. Уродилася 17. листопада 1905 р. у Стокгольмі і дістала наскрізь практичне виховання. Скінчила курс домашнього господарства і кравецтва та чотири місяці була сестрою милосердя у шпиталі. В березні 1926 р. занайомилась з наслідником бельґійського престола королевичем Леопольдом, за якого вийшла цього року заміж. 4. листопада 1926 р. відбувся цивільний шлюб у Стокгольмі, 10. листопада святочний шлюб у катедрі св. Ґодулі у Брюселі. У 1930 р. княжна Астрида перейшла з протестантизму на римо-католицьку віру.

Осиротила двоє дітей: донечку Жозефіну-Кароліну, яка прийшла на світ 11. жовтня 1927 р. і наслідника престолу королевича Болдуена, який прийшов на світ 4. вересня 1930 р.

По трагічній смерти бельґійського короля Альберта І., Леопольд ІІІ. і королева Астріда вступили на престіл 23. лютого 1934 р.

НАЦІОНАЛЬНА ЖАЛОБА В БЕЛЬҐІЇ.

Перші вістки про смерть королевої Астріди подало брюсельське радіо. Ця вістка викликала пригноблення серед цілого населення. Перед редакціями часописів ждуть юрби народу і розхапують усі надзвичайні видання з подробицями про самоходову катастрофу бельґійської королівської пари.

На державних будинках повівають державні прапори з жалібними шарфами, схилені до половини держака. Рада міністрів зійшлась негайно на нараду.

Зпоміж членів королівської родини у Брюселі нема нікого. Брат короля, Карло, подорожує за кордоном, мати короля, Єлисавета, від довшого часу перебуває у доньки кн. Пімонту в Неаполі. Діти були з батьками у Швайцарії

З дороги життя.

Зпід сонця — в сірі мури.

Як жаль мені вас, як жаль, що вже погасають останні дні вакаційних ферій і приходиться вам вертатись із далеких гір, з квітчастих долин, з рідних хат, літниськ та осель у сірі мури міста до бурсацьких та шкільних касарень...

Вертаєтесь до науки, щоб молодим трудом збагатити ум та колись здобути кусень хліба. Бо хоч і як вона в нинішніх часах обезцінена, всеж таки краще жити і вмирати освіченим, розумним.

Вчора приглядався я громадці дітей. Не знаю, чи вернулися з ферій, чи перебули ввесь час у Львові. Не було змоги запитатися. Всі були захоплені грою. Перед одною з наших установ на периферії розтаборилися і виглядали, як касиновий клюб пристрасних грачів.

На рулеті (була нею втоптана земля з ямками) були пера, ґузики й сотики.

Я став приглядатись, а вони мене трактували як почесного члена свого підозрілого клюбу.

Допускаюся злочину у відношенні до педагогічного катехизму і пропоную одному з хлопчиків партію за десять сотиків. Я кинув їх об мур, хлопчина кинув свої (від мене позичив); впали на мою монету щодо міліметра.

— Чоловіче — говорили його всміхневі очі — з ким ти стаєш до змагань? Мяж з Личакова...

Надходить новий гурток дітей. Пахне італійсько-абісинською атмосферою. „Дами“ посідали як сороки на поломаному паркані, а лицарство розгріває свою боєву готовість криком.

Залило їх сонячне божевілля. Обхоплює й мене. За хвилину готов я з ними кричати й співати. Всі ми повні радости й весілля. А треба спішитись, бо акації жовкнуть, а вакації минаються.

Гей коби їх можна було продовжити! Бо їх так, якби не було. Половину їх залила брудна вода, багато днів благословили безнастанні дощі. Природа зробила кривду дітям. Тисячі їх дибоділи у вогких хатах, не могучи виглянути на божий світ, бо потопа була довкола.

Та й не всі діти веселяться. Деякі вперто мовчать. Може дома нема дрібки хліба...

А та дитина має за кілька днів іти до науки. Нехай-же змилуються над нею і подарують їй ще дві сонячні неділі, щоб собі за той час пригадала усмішку та з тою усмішкою щоб — побігла до школи!

Тиберій Горобець.

НОВИНКИ

— **В свято Успення Пресв. Богородиці** відбувся, як щороку, празник (храмове свято) в Успенській церкві у Львові при співучасти тисячних мас народу з міста й підльвівських сіл. До сповіди і св. Причастія приступило понад 900 осіб. Архиерейську Службу Божу відправив Преосв. д-р Іван Бучко в асисті оо. крилошан Люби й Дзеровича. Діяконували о. Ґорчинський і висвячений підчас тоїж Сл. Божої укінчений богослов з духовної семинарії в Дубні. Співав мішаний хор під дир. проф. Орленка-Проколовича. Прегарну проповідь виголосив о. Сеньковський ЧСВВ. Посвячення зілля й овочів довершив Преосв. Бучко. Свято закінчено водосвяттям і многоліттєвіями.

— **Посвячення Народнього Дому в Підберізцях**, пов. Львів, відбудеться в неділю 1. вересня ц. р. з такою програмою: Год. 10. рано: Польова Служба Божа, і посвячення Нар. Дому. Год. 12: Святочна Академія, попереджена привітами. Год. 14: Великий фестин, відтак забава в Нар. Домі.

— **Залізничі знижки на Східні Торги.** Міністерство шляхів признало учасникам (виставцям і відвідувачам) Східних Торгів у Львові, які відбудуться в часі від 31. серпня до 15. вересня ц. р., Знижку на залізницях у висоті 33 прц. в дорозі до Львова і назад. Зі знижки можна буде користати на основі індивідуальної карти участи, яку можна дістати у всіх головних почтових урядах у повітових містах та бюрах Орбісу. Мешканці інших місцевостей можуть дістати карти участи безпосередно в бюрі Східних Торгів у Львові, вул. Академічна 17, за письменним зголошенням. Карта коштує 2.50 зл. Ті карти управнюють набувати знижкові залізничі білети та два безплатні білети вступу на Східні Торги.

— **Польський рільничий ліцей.** Кураторія львівської шкільної округи оголосила вписи до I. кляси державного рільничого ліцею з польською мовою навчання. Місцевість буде подана пізніше. Наука в ліцею тревае три роки.

— **Костел у Шешорах,** пов. Косів задумують будувати поляки. Крім того передбачена будова людового дому. Справою занявся окремий комітет під проводом кс. Ю. Ґжесьовського.

— **Коедукаційна купецька школа в Перемишлі.** З початком шкільного року буде отворена в Перемишлі державна однорічна коедукаційна школа купецького вишколу першого ступня. Школа призначена для молоді, що скінчила вселюдну школу без огляду на її організаційний ступінь.

— **Експедиція „Уфи“ на Гуцульщині.** На днях приїхала на Гуцульщину фільмова експедиція берлінської фірми „Уфи“ і побуде тут кілька тижнів. В її програму входять фолькльористичні студії. Опісля експедиція виїде до Закопаного.

— **Україніка.** „Casopis Narodniho Muzea“ (кн. 1—2 ц. р.) видрукував розвідку проф. Д. Дорошенка — Стаття „Narodnich Listu“ з р. 1862 в українськім перекладі М. Костомарова. Мова йде про статтю „Суд чехів над собою“ в „Основі“ (кн. IX, 1862) автором якої, як то доказує проф. Д. Дорошенко, є М. Костомаров. „Naše Vady“ в якій вичиталося чехам їх недостаток національної гордости та певности і непорушної сталости в чинности. Костомаров зробив переклад цієї статті і додав від себе вступне слово, в якім указує на чеську самокритику як гідний наслідування приклад. — „Prométhée“ (Париж, ч. 104) вмістив статтю проф. В. Садовського „Совітська Україна в змінах історії“. Автор указує на ті ріжні підходи до українських питань, що їх мали Совіти раніше і мають тепер. В журналі, як завжди, велика хроніка українського політичного культурного і економічного життя. — „Послѣднія Новости“ з 15. VIII. під заголовком „Украина“ подають рецензію Мих. Ос. на книжку француза П'єра Брожі „Україна“, земля екстремів. Париж, 1935. Автор книги, що працював на Україні як агроном, подає багато побутових образків, щоденних дрібниць совхозного життя, відношень до робітників, до совітського „начальства“ й т. п.

— **Еміґраційна квота до Бразилії.** Еміґраційна влада одержала вістку про устійнення бразилійським урядом нового континґенту для еміґрантів з Польщі на майбутній рік. Число це означено на 2.307 осіб.

— **Тільки лікарі видають наркотики.** Міністерство суспільної опіки оголосило, що лікарі мають видавати рецепти на наркотичні медикаменти, зазначуючи в них докладно прізвище недужого, число шпитального ліжка, скільківість наркотику і докладний спосіб ужиття. Не вільно приписувати скільківість, що перевищує в десятеро одноразову дозу. Скількість наркотиків у шпиталях не може перевищувати одномісячного зужиття, причому мусить переховувати їх лікар.

— **Англійський журналіст на Гуцульщині** У Львові був англ. журналіст Мек Ленґлін, кореспондент „Спектатора“. Відвідав львівського воєводу Беліну-Пражмовського та віїхав на Гуцульщину.

— **Реформа правничих студій.** Правничі організації в Польщі виладжують проект реформи навчання на правничих виділах. Реформу студій вважають конечною, з огляду на масову надпродукцію правничої інтеліґенції. Проєкт ділить правничі студії на нижчі і вищі. Нижчі студії давали би право працювати в державній і самоврядній адміністрації. Укінчення вищих студій уможливило би доступ до судівництва й адвокатури.

— **Цвитуть черешні.** В деяких сторонах південних воєвідств зацвили вдруге черешні. Цвитуть також другий раз малини, а навіть ожини. Розвиткові ростин сприяє погода.

— **Самогубство адвоката.** Кількадесять літ тому відомий був у Львові адвокат д-р Адам Горват, поляк, один з найкращих правників і довголітній президент адвокатської палати. За молодших літ знали його як мецената театральної музи, головно в її жіночих представницях, (був кавалером), пізніше вславився як аматор екзотичних квітів, які плекав у цілому свому мешканні. Врешті здивачів і тому 25 літ звинув адвокатську канцелярію та відтягнувся зовсім з товариського життя. При вул. Академічній ч. 26. займав 5-кімнатне мешкання, з якого в останніх десятьох роках зовсім не виходив. Ввесь час проводив у своїй спальні, читаючи книжки. Двічи на день, в полудне і вечором робив прогульки, обходячи ціле своє мешкання. В останніх часах почали опускати його фізичні й умові сили. Аж минулої середи кухарка, що служила в нього 20 літ, застала двері його спальні зачинені. Коли шлюсар відчинив двері, знайшли старця повішеного на дроті від телефону. Був убраний в чорний одяг, а довкола нього стояли вазони з квітами. Прожив 98 літ і лишив більший земельний маєток у Тернопільщині, який записав своякам. В останніх часах побоювався, що з причини старечого знесилення не зможе ходити і це мабуть було причиною самогубства.

— **Краєва хроніка.** В Станиславові арештовано матуриста Василя Пасічника під замітом протидержавної діяльности. — В Дорі поліційний агент Стан. Марцяк зі Станиславова застрілив 19-літню Владиславу Ґерман, доньку залізничого урядовця, що ставилась відмовно до його женихання, й другим вистрілом відобрав собі життя. — На дорозі з Дрогобича до Стебника хтось заколов ножем на смерть 24-літнього Василя Металя, огородника зі Стебника. — Біля Заріча пов. Ярослав упав військовий літак з Люблина і розбився в дрізки. Пільот і обсерватор легко потовклися. — У Перемишлі закінчилася розправа проти вломників, що вломилися були до бюр „Щадниці“: А. Немца засудили на півтретя року вязниці, Й. Ґлізінського на півтора року, Ст. Демка на півтретя року, В. Ручка і Васильчука по півтора року вязниці.

— **Катехит засуджений на 7 місяців.** Як повідомляє „Слово Поморське“, перед городським судом у Марґонїні відбулася розправа проти кс. Бол. Філіповського, якому закинено, що підчас науки релігії в школі у Шамоціні сказав до одного ученика, який мав жалібну опаску з приводу смерти марш. Пілсудського: „Поцо носіш те шмате? Не єстесь его кревним, а бавіш се в опаскі!“ Кс. Філіповський заперечив неначеб так сказав. З переслуханих кількох хлопців тільки один запевнював, що чув слово „шмата“, інші такого собі не пригадують. Процес повстав на підкладі непорозуміння між управителем школи Сьветліком і парохом Філіповським щодо поглядів на релігію і політику польського уряду. Після переведення розправи суддя засудив кс. Філіповського на 7 місяців вязниці без припинення. Засуджений вніс апеляцію.

— **Всюди зловживання.** При будові головного двірця у Варшаві викрито зловживання, наслідком чого арештовано: інспектора міністерства шляхів інж. Добруцкого, дальше інж. Сергія Добжелевського, аплікаита адвокатури Ґ. Нерца і двох доставців будівельних матеріялів, Фуленберґа і Лізерта. Закинено їм хабарництво, наслідком чого допущено достави невідповідним фірмам.

— **Ріжні вістки.** Електро-механічна лябораторія університету в Токіо приготовила окремий апарат, який дозволить порозумітись радіоапаратом з підводними човнами, без огляду на їх глибину. — У Брюселі почав радити конґрес католицької молоді, на який зїхалось 100.000 осіб; відкрив конґрес привітом париський архиепископ кардинал Вердіє. — Біля Білгороду на горі Авала поклали угольний камінь під мавзолей „Невідомому воякові“; проект славного різьбара Івана Местровича. — По сусідстві з франц. летовищем у Віллякубле згоріла величезна шопа, що була одночасно ганґаром і захистом для худоби; згоріло там 900 баранів. — На Мадярщині продадуть на ліцитації замок, що належав до славного скрипача Яна Кубеліка; є там 60 кімнат і чудовий парк; Кубелік мусить його продати з конечности. — Чеське фільмове виробництво приготовляло фільму, що мала звеличати ґенерала Стефаника, героя боротьби за незалежність; летун Скалка, що мав на літаку показати для фільми катастрофу, впав з висоти 12 метрів і вбився. — Б. диктатор Литви Вальдемарас, що відбуває кару вязниці за державний замах, оженився.

— **Сонячна осінь і веснянки.** Гарна осінь нагороджує дощеві літні місяці. Тепер сонце гріє з подвійною силою і спалює лиця осіб на пляжах, в горах і на селі. Грізна небезпека від сонячних промінів це веснянки, плямки, що опоганюють гарні личка наших пань. Давніще домі, а тепер страх перед веснянками приневолює носити парасольку або хоронитись від сонця іншими способами. Широкі круги наших гарних пань забувають про істнування першорядного засобу проти весни як „Кремуі мила Лешнікера“ відомої фірми Аптикар Лравч і Ска в Бельську, дістати можна у всіх аптиках і дроґеріях, завдяки чому в часі гарної сонячної осени можемо без страху піддаватись розкоші сонячної купелі.

З кіна.

Кіно „Атлянтік“: „АВДІЄНЦІЯ В ІШЛЮ“.

Віденська комедія за тим наддунайським зразком, який виробило собі австрійське кінове виробництво за останні роки переконавшись, що публика любить легку любовну інтриґу, легкі пісеньки і кілька добросердих типів. Сюжет іще з доби Франца Йосифа І., якого показують в одній з останніх сцен майже у тій самій ситуації, що була вже у попередніх таких фільмах: як це він вислухує якоїсь дурної скарги пребалакливої, завзятущої міщанки. Маємо обовязково графа-батька і поручника-сина, двох суперників; це любовне суперництво дотепно виведене. Графа грає специяліст від сентиментальних роль Павль Гербіґер, посередника в ріжних любовних ситуаціях грає незрівняний Секе Сакаль, стару міщанку Ганс Ніве, красуню-шинкарочку з піснею в горлі та серці Марія Еґґерт. Уся фільма — безпретенсійна весела комедія.

ДИВОГЛЯДИ.

ТКАЧ, ЩО НЕ СПИТЬ.

У Тиролі, в Мавренкірхен, живе 60-літній Рудольф Ендліхер, що став предметом дослідів ріжних учених лікарів. Від трьох літ він не спить. Коли кладеться до ліжка, то тільки легенько і дуже коротко дрімає, все чуючи довкола себе. Всі ліки на сон — безуспішні. Ендліхер — ткач і веде спосіб життя здорової, нормальної людини. Сидить до пізна в шинку і грає в карти, бо і так спати не може. Коли дуже втомлений, то їде на два-три тижні до шпиталя відпочити, але теж не спить, але не працює, не пє і не грає у карти. Лікарі твердять, що така безсонність — наслідок виняткової вражливости соняшних осередків у мізку, спричиненої артеріосклерозою. Специялісти радять операцію, але безсонний ткач, воліє не спати.

—o—

Нові книжки й журнали.

ТРИЗУБ, тижневик. Париж, 25. серпня 1935 р. Р. Т. Ч. 32—33

—o—

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Великий Міський Театр.

Пятниця, 30. VIII. год. 8. веч. Виступ познанської оперетки „Країна усміху“, премієра.

Субота, 31. VIII. год. 8. веч. Виступ познанської оперетки „Країна усміху“.

Театр Ріжнородностей.

Нечинний.

Кіна.

АДРІЯ: „Син Конґ-Конґа“ і „Ловп на тигра“.

АПОЛЬО: „Недокінчена симфонія“.

АТЛЯНТИК: „Авдієнція в Ішлю“.

ВАНДА: „Жінка під контролею“ і „Година з тобою“.

ҐРАЖИНА: „Чи сестра Марта є шпіоном?“

КАСІНО: „Вулиця шаління“, „Коли забавки будяться“ та звуковий тижневик.

КОЛІСЕЙ: Нечинне.

КОПЕРНИК: „Мала неня“ (з Франціскою Ґаль).

МАРУСЕНЬКА: „Мала неня“ (з Франціскою Ґаль).

МІРАЖ: „Гріх“ (із Джанетою Ґейнор), „Незабута мельодія“.

МУЗА: „Великий грач“, „Щастя на вулиці“.

ПАКС: Нечинне.

ПАЛЯС: „Мрійливі уста“ (з Ел. Берґнер).

ПАН: „Мальована заслона“ (Ґрета Ґарбо“.

РАЙ: „Нуждарі“, „Париж у вогні“, (дві серії разом).

СВІТ: „Світ сміється“.

СОНЦЕ: „Незнайомий з телефону“, „Герой Арізони“.

СТИЛЕВЕ: „Місто під тенором“ і ревія „На хвилі сміху“.

УТІХА: „Местник прерії“ та ревія.

ХИМЕРА: „Бабуна“ (фільма з життя курнів плем. Банту).

Закордонне радіо.

Пятниця, 30. серпня 1935.

Відень (506,8) 12.00, 13.10, 13.30 Концерт, 17.30 Соната а-дур Шуберта (форт.) 22.10 Танк. музика, спів, 22.45 Легка віденська музика; **Братислава** (298,8) 18.50 Мад. пісні, 20.30 Скрипка; **Кошиці** (259,1) 11.35 Концерт, 17.50 Мад. нар. пісні; **Прага** (470,2) 12.30 Сальон. музика, 19.30 „Далібор“ оп. Сметани; **Париж** (1648) 12.15 Симф. музика, 20.30 Вагнерівський фестіваль; **Білгород** (437,3) 13.15, 20.00 Нар. пісні; **Берлін** (356,7) 14.15 Легка музика, 16.30 Вес. авд., **Франкфурт** (251) 16.00 Солісти (муз., сп.), 21.00 Спів; **Кенігсвустергавзен** (1571) 17.45 Пісні, 16.00 Реґер і Бетовен, 21.30 Легка камер. музика; **Мінхен** (405,4) 13.45 Легка музика, 16.10 Варіяції і Реґерова фуґа на тему Бетовена; **Будапешт** (550,5) 13.30 Спів, 17.30 Форт. ресітал, 19.55 Муз.-сп. ресітал, 21.40 Легка музика, **Мілано** (221,2) 11.30 Камер. музика, 19.15 Муз. вечниця, 22.20 Скрипка; **Рим** (420,8) 17.05 Камер. музика, 20.40 Концерт.

Субота, 31. серпня 1935!

Відень (506,8) 19.18 „Фіделіо“ оп. Бетовена, 22.75 Концерт військ. орх. **Прага** (470,2) 16.30 Вес. авд., 19.30 Концерт. **Париж** (16.48) 12.15 Легка музика, 22.30 Танк. музика. **Білгород** (437,3) 13.15, 16.00 Нар. пісні й мельодії. **Берлін** (356,7) 18.30 Дуети на скр. і форт **Кенігсвустергавзен** (1571) 12.00 Популярна музика, 18.45 Романтичні серенади. **Кельн** (445,9) 18.15 Іт. пісоньки, 20.10 Вес. вечір. **Мінхен** (405,4) 11.00, Легка музика, 19.05 Концерт. **Будапешт** (550,5) 17.40 Спів. ресітал. 18.45 Циг. музика, 20.10 „Циганський барон“ оп. Штравса. **Мілано** (221,2) 11.30 Популярна музика, 17.10 Танк. музика. **Рим** (420,8) 10.40 Вечір опер.

Львівське радіо.

Пятниця, 30. серпня 1935.

6.30 Ранішня авд.; 6.33, 6.36 Руханка; 6.50 Музика з гр. пл.; у перерві ок. 7.20 Ранішній денник, Спорт.-тур. гутірка; 8.25 Практ. вказівки; 11.57 Сиґнал часу; 12.03 Метеорольоґ. вістки; 12.05 Полудн. денник; 12.15 Концерт; 13.00 Хвилинка для жінок; 13.05 Скр. твори з гр. пл.; 13.30 З ринку праці; 15.15 Біржа; 15.25 Експорт; 15.30 Сальон. музика з гр. пл.; 16.00 Чи гигієна праці це люксус, чи ощадність; 16.15 Італ.-есп. пісоньки в супр. форт.; 16.35 Гутірка для хорих; 16.50 Фрагм. із повісти „Вітер від моря“ Жеромського; 17.00 Пів години вальсів; 17.30 Скр. ресітал; 18.00 Найпогідніша прикордонна служба; 18.15 Вся Польща співає; 18.30 Програм. скринька; 18.40 Сусп. хвилина; 18.45 Твори на форт. у виконанні Рахманінова з гр. пл.; 19.15 Реклям. концерт; 19.30 Двожак: Думки (форт. тріо); 19.50 Актуальний монольоґ; 20.00 Сплетні, сплетні; 20.10 Пісоньки в вик. Ірини Карнеро; 20.35 Легка музика з гр. пл.; 20.45 Веч. денник; 20.55 Образці з давньої та суч. Польщі; 21.00 Симф. концерт рос. музики; 22.00, 22.06 Спорт. вістки, 22.10 Легка й танк. музика.

Субота, 31! серпня 1935.

6.30 Ранішня авд., 8.25 Практ. вказівки, 11.57 Сиґнал часу, 12.03 Метеорольоґ. вістки, 12.05 Полудн. денник, 12.15 Симф. музика з гр. пл., 13.00 Хвилина для жінок, 13.05 Шаляпін на сцені з гр. пл., 14.30 Новини з гр. пл., 15.15 Музика з гр. пл., 15.25 Польська морська торговля, 15.30 Для дітей „Всі пересідаються“, 16.15 Пісні в супр. форт., 16.35 Нар. танки, 16.50 „Грабинка“ Ст. Ґодлевського, 17.00 Концерт, 18.00 Спорт. порадник, 18.10 Хвилина поезії, 18.15 Муж. хор, 18.30 Огляд жін. видань, 18.40 Сільва рерум, мист. життя, 18.45 Легка музика з гр. пл., 19.15 Реклям. концерт, 19.30 Акт. гутірка, 20.00 Праця для молодих, 20.10 Концерт орх., 20.45 Веч. денник. 20.55 З давньої та суч. Польщі, 21.00 Для закордону, 71.30 Світ духів у природі, 22.00, 22.06 Спорт. вістки, 22.10 Мала орх.

БІРЖА.

ЗБІЖЕ.

Ціни парітас	Підволочиська від	до	льоко Львів від	до
Пшениця од. з 1935	14·50	14·75	16·00	16·25
Пшениця зб. з 1935	13·50	13·75	15·00	15·25
Овес	10.00	10·25	12.00	12·25
Ріпак	32·00	33.00		
Ріпак	27·00	29.00		
Висівки житні	5·75	6·00		

Інші курси незмінені.

ГРОШІ.

Долар у Львові у приватних оборотах 5.24—5.27 зол.

Нім. марка 1·60—1·68, фр. франки 34·85—35·00, шв. франки 172·50—173·00, фунти стерлінґи 26·15—26·30, австр. шілінґи 99·50 — 102, чеські корони 20·55—21·59, рум. леї 28·50—29·50, ліри 38·50—41·00.

Золото: Долари 9.03·50—9·08, Франки фр. 34·40—34·80, Дукати 82·00—82·75, Корони 36·20—36·80, Рублі 4·60 — 4·70. 1 гр. зол. 5·924.

Срібло: Корони австр. 0·34, Рублі 1·50, Фльорени 0·85, 1 гр. ср. 0·07—0·08.

Премійовки.

Доларівки 52·50 — 54·00, Інвестиційна 106·00—108·00, Будівельна 41·25—43·00.

Заставні листи.

4 1/2 проц. дол. Т. К. З. 43·50—45·00, 5 проц. дол. Б. Г. 53·00—54·50, 4 проц. Зол. Б. Г. 41·50—43·00, 4 1/2 проц. Зол. Б. Г. 44·50—46·00, 4 1/2 проц. Ком. Б. Кр. 50·50—52·00, 4 проц. Б. Г. К. 61·00—64·00, 4 1/2 проц. Б. Г. К. 62·00—65·00, 4 проц. позичка м. Львова 46·00—47·50.

Жито одноціле	9·50	9·75	11·00	11·25
Жито збірне	9·25	9·50	10·75	11·00
Горох польовий	17·00	20·00		
Макухи льняні	13·50	14·00		

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ“.

„Маслосоюз“ повідомляє, що в дні 29-го серпня ц. р. кооперативам платив за: льоко Львів.

1 кг. масла десерового бльокового без опаковання . .	2·50 зол.
1 кг. масла десерового в бочках враз з опакуванням	2.54·50 „
1 кг. масла дес. експорт. враз з експортовим опакуванням дає зачет по . . .	2·60 „
1 л. молока	0·13 „
1 л. сметани	0·65 „
1 к. яєць	3·00—3·20 „

Пастеризоване молоко з доставою до дому у Львові 1 літра 24 сот.

Тенденція на масло і яйця сильна, на сметану і молоко слаба.

Маслосоюз повідомляє, що від 29 VIII. ц. р. платить своїм доставцям за 1 кґ живої ваги птиці, льоко подвіря птахомясарні „М. С.“ у Львові, (вул. Декерта ч. 4):

Курята від 80 дкг.	за 1 кг.	0·80 зол.
Мол. однор. кури I. кл.	„	0·90 „

Птицю приймає в кількости визначеного приділу для кожного свого доставця.

ОПОВІСТКИ.

Реколекції. Заходами Окр. відділу Т-ва св. Андрея в Стрию відбудуться реколекції для духовенства в Гребенові в священичій санаторії під проводом Впр. о. Рудя, духовника гр. кат. дух. Семинарії у Львові. Реколекції зачнуться в понеділок 9. вересня ц. р. наукою в год. 8. вечір, а закінчаться рано в суботу 14. вересня св. Причастієм. Оплата за ввесь час 12. зол. Постіль треба привезти зі собою. Тому, що в Санаторії є обмежене число місць (для 40 осіб) просимо зголосити свою участь до дня 5. вересня на адресу: о. Иосиф Савицький, Гребенів, Кінашівка, щоби знайти приміщення по сусідніх пансіонах. 224

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

ФУТРА виконує дешево й солідно Евген Говикович, Львів, вул. Домініканська ч. 4. 123 20-90

Золоті та срібні вироби, перстенці, шлюбні обручки тощо, продає дешево славнозвісна католицька фірма **Іван Зельтенрайх,** Львів, Марійська пл. 5. Полагоджує всякі направки. 82

Станція — здоровий харч — лікарська поміч — ціни приступні Марка 20. м. 3. Ст. Фіґолева. 220 4-5

Винайму 2 покої соняшні, кухня, балькон, Богданівка, Орля одинацять. 5-5

Прийму студентку або урядничку на спільне, гарне мешкання від 1. вересня. Адміністрація „Діла“ С. Н. 2-2

Прийму ученика на станцію, харч добрий, опіка совісна. Кілька кроків від Філії Державної Гімназії. Жулінського 6. двері два. 239

Склеповий льокаль враз з маґазинами й пивницями в каменниці „Карпатії“ Ринок 38 (давніше склад Гібнера) до винайму. Відомости в „Карпатії“. 238 1-2

Бронислав Кузьмевич, архитект і уряд. упов. будівничий, Львів, Лішинського 42, тел. 253-12 виконує пляни, відновляє фасади, реконструє будинки, переводить каналізацію. Поручає зі складу: довголітне гашене вапно, камінь на брук, камінь на печі, шутер до бетону. Цемент і гіпс. — Продасть оказійно реальність у Брюховичах і півморґову парцелю з грубим деревостаном у Ворохті. 236 1-2

Станція для одного (двох) учеників(ниць), близько головної ґімназії, коли треба, то й умебльована кімната для студента. вул. Японська 6/III. на ліво. 242 1-1

Годинники, будильники направляє прецизійно, дешево, Вандер, Шайноги 1. 233 1-1

Прийму учеників(ці) на станцію. Гімназія близько, опіка добра, до вжитку фортепіян. І. Рудницький, Львів, Тереси 2 Б/II. м. 6. 204 1-1

Негайно потрібен(а) учитель(ка) німецької мови до Луцької Української Гімназії. Вимагають повних кваліфікацій. 142

Золото, срібло купує Домбровський-Розважевський, Львів, Академічна 2 (готель Жоржа). 246 1-4

Фортепіяни, піяніна, продажа, викупно, Марецький, Львів, Баторого 7. 245 1-13

Фортепіяни короткі, хрижові, знаменитті, як нові, відомих фабрик дешево продає і випозичає Ганак, Пілсудського 21, перший поверх. 6/28 1-1

До винайму дві кімнати, кухня, повний комфорт. Генінґа 34/I. 241 1-1

ОГОЛОШЕННЯ.

Рентґенольоґ

Д-р Людвика Ляндес - Ляйнерова

Львів, вул. Лозінського 9, тел. 255-55
243 **вернулася.** 1-1

Б. лікар Загального Шпиталя у Львові

Михайло Хомин

відчинив лікарську ординацію й ординує у внутрішніх і жіночих недугах у Самборі

при вул. Собінського ч. 5.
237 **коло Ради Повітової.** 1-1

Оголошення конкурсу.

Кооператива „Будучність“ у Тернополі оголошує конкурс на рисунок обгоди до книжечок паперців „Калина“. Проекти з прибраним гаслом треба присилати до дня 15. вересня 1935 р. до фабрики кооперативи в Тернополі, вул. Пунчерта ч. 29. долучуючи в замкненій коверті з таким гаслом імя, назвисько і адресу автора.

Для принятих проектів, які стануть власністю кооперативи „Будучність“ визначені 2. нагороди, перша в квоті 100 зол., друга в квоті 75 зол. Неприняті проекти звернуться авторам на подані адреси.

Ближчі вияснення щодо розмірів і тексту окладинки можна дістати в складі „Калини“ у Львові, вул. Бляхарська 11. і в Дирекції фабрики в Тернополі.
240 **Управа Кооп. „Будучність“.**

Спортові нагороди, медалі, жетони, відзнаки, цвяхи до прапорів, тощо — поручає:

Електр. Вирібня ВЛ. БУШЕК
Львів, Академічна ч. 6. — Тел. 218-48
193 3-10

Якщо МЕБЛІ то найліпші і найдешевші купиш **у фірми БРІК і ҐРІНЕР**
234 **Львів, Трибунальська 19.** 2-3

Ширіть наш часопис!

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло“. В друкарні Вид. Спілки „Діло“, Львів, Ринок 10